

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta Ta Hellēnisti Heuriskomena

Origenes

Coloniæ, 1685

Tomus Nonus. Postero die videt Joannes Jesum venientem ad se.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79869](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79869)

γὰρ μεγάλη φωνὴ ἦν ἐν τῇ ἐλισσέσθαι αὐτῇ. **A** φωνὴ πνεύματος ἁγίου διὰ τὸ ἀπασιμον
τὸ μαρτυρῆσαι, ὡς αὐτὴ ἡ λέξις παρέστησιν ἕτως
ἐκπεπληρωμένη. Ἐν αὐτῇ φωνῇ μετὰ τὴν δὴλον
φωνὴν ἐπὶ τῇ ἐλισσέσθαι, καὶ εἶπεν. * γὰρ φωνὴ τῆς
ἀπασιμον τῆς μαρτυρίας ἡρομένη ἐν τοῖς ὡσὶ τῆς
ἐλισσέσθαι ἐπαύσατο τὸ ἰωάννου αὐτῆς. διό-
τι σιωπῇ τὸ ἰωάννου, καὶ οἰονεῖται τὸ ἦν,
καὶ * προφήτης ἡ μήτηρ ἦν, ἀναφωνήσασα
μετὰ τὴν μεγάλην, καὶ λέγεται. ἐυλογημένη σὺ
ἐν γυναιξὶ, καὶ ἐυλογημένη ὁ καρπὸς τῆς κοι-
τίας σου. ἥτις ἐν δυνατῇ δὴλον ἦν ἡμεῖς
ἐν τῇ ἀπασιμον τῆς μαρτυρίας εἰς τὸ ὅρα-
νόν, καὶ ἡ ἐπιστολὴ εἰς τὸ ὅραν Ζαχαρίας, καὶ ὁ
ἰωάννης ἐν ἀπασιμον τῇ ἐλισσέσθαι ἵνα γὰρ
μετὰ τὴν ἀφ' ἧς ἐκείνη, ἐξ ἧς ἐκείνη, διω-
κόμενος τὸ ἰωάννου ἐν τῇ μητρὶ τὸν γάμον
τῆς μητρὸς ἡ μαρτυρία, καὶ αὐτὴ μετὰ τὸν ἦν
μητρὶ ἀφ' ἧς ἐλάβετο χάριτος καὶ προφητικῆς πα-
τρὸς πάντα ἦν. καὶ ἐυλογημένη γὰρ ἐν τῇ ὁρα-
νῇ αἱ θάλασσαι οἰκουμένης ἐπιτελέσται, καὶ δένδρα
μεγάλα καρποφόρα ὡς ἡ δὲ πᾶσι τῶν ἑσπε-
ρίων κτηνῶν κληρονομήσαν. Ἐν τῇ δὲ
μητρὶ ἰωάννου μαρτυρίας, πρῶτον μὲν τῇ
ὡς κληρονομήσαν ἐκ τῆς ἰστορίας.
ἐπιτελεῖται ὡς τὰς ἰστορίας, Ἐπειτα, τὰς
καὶ ἐκ τῶν ἰστορίων ἰσχυρῶς ἀπεσταλμένους.
καὶ ἐκ τῶν ἰστορίων ὡς τὰς ἰστορίας ἐν τῇ
μαρτυρίᾳ ἐρωτησάντας, ἰσχυρῶς ἡδη βλέπεται
ὡς τὰ μαρτυρία, ἐκ τῶν ἰστορίων πρὸς αὐ-
τὴν ἐκ τῶν ἰστορίων καὶ βελώνων γινώσκον. **D**
καὶ πρὸς τὴν βελώνων σύμβολον ἡ ἐπι-
μαρτυρία ἀνέμειν. οἰονεῖται γὰρ ἐκ τῶν Φαρισαίων,
καὶ διὰ τὴν ἡμεῖς αὐτῶν πρὸς τὸν ἰησοῦν
ἐρχεται, καὶ μόνον γνωστέον ὡς μέσος ἐστίν
καὶ ἡ δὲ εἰδόντων, ἀλλ' ἡδη καὶ ὁ ὁρῶν
καὶ πᾶσι τῶν πρῶτον ἀπεφθαρμένων. πρῶ-
τον ἐν ἡμεῖς αἱ μαρτυρία γίνονται. καὶ δευ-
τέρως ἰσχυρῶς πρὸς ἰωάννου ἐρχεται. τρίτη δὲ
ἰσχυρῶς ὁ ἰωάννης μὲν δύο μαθητῶν, ἐπιδὼν ἰ-
σχυρῶς ἐπιστολῇ εἰσὼν τοῖς. ἰδὲ ὁ ἀμνὸς τῆς
προφῆτιας τῆς μαρτυρίας ἀκαταθήσεται τῷ ἦν
τῆς. καὶ πᾶσι τῶν μαθητῶν ἐξελθὲν εἰς τὴν
γαλιλαίαν ἐξελθὼν ζητήσας τὸν δότωλόν, καὶ
ἐπιδὼν Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ. ἀναλίσκει
μαί. τῇ δὲ πρὸς τὸν τετάρτον, ἡ δὲ ὅτι ἐκ
τῆς ἐκ τῶν ἡμῶν κατελειμένων, ὁ γὰρ γί-
νηται ἐν κανὼν τῆς γαλιλαίας, καὶ εἰς τὴν
τῆς ἰστορίας καὶ τὸν τῶν. καὶ τῶν τῶν
ἐν τῇ τῇ, ὅτι ἡ ἀποφύεσθαι μαρτυρία πρὸς τὴν
ἐπιστολῇ ἐρχεται, καὶ ὁ ἦν τῆς
S 1 24

fit in Elisabeth repleta Spiritu Sancto ob
Mariæ salutationem, ut lectio ipsa docet
hunc in modum habens: *Et exclamavit* Luc. 1.42.
voce magna, scilicet Elisabeth, & dixit.
Vox enim salutationis, Mariæ, quæ per-
venit ad aures Elisabeth, replevit Johan-
nem se ipsa; quam ob causam subfiliit Jo-
hannes, materque veluti os filii, & Pro-
phetissa efficitur, voce magna excla-
mans, ac dicens: *Benedictus tu inter mulie-* Luc. 1.43.
res, & benedictus ille fructus ventris tui.
Jam vero à nobis aperte perspicui potest
tum Mariæ iter ad montana cum festi-
natione, tum ingressus in domum Zacha-
riæ, ac deinde salutatio, quia salutat Eli-
sabeth. Hæc enim omnia eveniunt, ut
Maria faciat participem Johannem (etiam-
num in utero matris existentem) ejus
potentiæ, quam habet ab eo, quem con-
ceperat, qui quidem Johannes & ipse
participem facturus erat matrem illius
gratiæ prophetica, quam acceperat. Et
decentissime profecto in montana tales
dispensationes perficiuntur, cum nihil
magni capi possit ab his hominibus, qui
valles ob humilitatem vocandi sunt. Ideo
hoc in loco post Johannis testimonia; pri-
mum quidem quod dicitur à Johanne
clamante, ac Theologum agente; alterum
vero ad Sacerdotes, & Levitas ab Hiero-
solyms à Judæis missos; tertium ad eos,
qui ex Phariseis existentes acerbius in-
terrogarunt, Jesus jam videtur ab eo, qui
testimonium perhibuerat venienti ad se;
adhuc proficientem, melioremque eua-
dentem; cujus profectus, & ad meliora
progreffus; nota est ea dies, quæ postea
dicitur; veluti enim in sequenti illumina-
tione, & in postera die propter ea, quæ
præcesserant, Jesus venit, non tantum
ignotus (tanquam qui in medio steterit
etiam nescientium) sed jam etiam veniens
conspicius ei, qui hæc antea annuncia-
rat. Prima ergo die testimonia sunt.
Altera Jesus ad Johannem venit. Tertia
autem Johannes (cum staret cum duo-
bus discipulis, intuitusque esset Jesum am-
bulantem, ac dixisset; Ecce agnus ille
Dei) præsentibus admonet, uti sequantur
Filium Dei. Jam in quarta die, cum exire
velleret in Galilæam, ille qui exiit ad qua-
rendum quod perierat, invenit Philip-
pum, & dicit ei; Sequere me. Die vero
tertia post quartam, quæ sexta est in ea-
rum numero, quas à principio recensui-
mus, nuptiæ fiunt in Cana Galilææ, de
quibus videbimus, cum ad locum hunc
pervenerimus. Illud etiam obiter obser-
vandum, quod Maria illa præstantior ve-
nit ad Elisabeth inferiorem, & filius Dei

ἐν διανοίᾳ τῶν ἐν ὁρίᾳ ἐκλαθεῖν τὴν ἀλήθειαν
ἡ ἀλήθεια ὁδοῦ μείζονος πύργου ὅτι ἀν-
θρώπων φύσις, ἐξ οὗ ἀλλὰ ἔργον ἢ τὸ
πᾶν ἐστὶν, τὸ ἀλὲ τὴν ἐξ ὧν ἐκ ἀποστήρια
ρηματισμῶν ἐκπορεύεται πρὸς διάκρισιν καλῶς π-

καὶ κακῶς, διωκόμενος δὲ διαθήσεως ἀληθεύ-
σας ἐπὶ πᾶσι. Ὁ ὧν ἡ ἀλήθεια ἐν τοῖς πεδίοις
ἐκ ἀληθείας ἐπὶ τῶν ἐν ἐκπορεύεται, καὶ τὸ τῶ-

πῶς ἀποστήρια, ἢν ἀδελφὸς τὸ δὲχόμενον
τὸν τὸ ἀνὴρ ἐργαζομένην ἀπὸ τὸ ἀμὸν ἐν
τὸ ἡσυχίας τὸ ἐκτελεῖται μὲν ἐν ὁρίᾳ πρὸς
ἐκτελεῖται. ἔτι τὸ ἐργαζομένην. καὶ τὸν τὸ ἐκτε-

λεῖται ἐπὶ τὸν τὸ ἡσυχίας. ἀμὸν ἐκτελεῖται
πρὸς ἀμὸν δὲ τὸν τὸ ἡσυχίας ἐπὶ τὸν τὸ ἡσυχίας
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, καὶ τὸν τὸ ἐκτελεῖται
ἀμὸν ἐκτελεῖται τὸ πρῶτον, καὶ τὸ ἀμὸν

τὸ δὲχόμενον πᾶσι δὲ δεικνύει. καὶ δὲχόμενον
μὴ ἀλλὰ πρὸς ἀμὸν ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
πρὸς ἀμὸν τὸ ἐκτελεῖται ἀμὸν τὸ ἐκτελεῖται
τὸ ἀμὸν τὸ δὲχόμενον πᾶσι δὲ δεικνύει, καὶ

τὸν τὸ ἡσυχίας τὸν τὸ ἀμὸν, καὶ τὸν τὸ
πρὸς ἀμὸν τὸν τὸ πᾶσι δὲ δεικνύει, καὶ
πρὸς ἀμὸν τὸν τὸ ἡσυχίας ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
πρὸς ἀμὸν τὸν τὸ ἡσυχίας ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται

ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται

ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται

ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται

ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται

ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται

ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται

ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται

ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται

ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται

ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται
ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται

A ventam victimam Legis spiritualis per
Christum factam enarrare (veritas ma-
jor, quam pro captu humanæ naturæ)
nullius alterius opus est, quam perfecti,
nempe ejus, qui sensus exercitatos habet
ad dijudicandum, tum bonum, tum ma-
lum, quique ex affectu vera narrante di-
cere potest: Sapiētiā loquimur inter per-

fectos. Et vere de hisce rebus, hisque si-
millimis dicere possumus: Quam nullus
principium seculi hujus cognovit. Verun-
tamen agnum in sacrificiis endelechismi

[hoc est jugis oblationis] invenimus
oblutum. Sic autem scriptum est: Et
hæc sunt, quæ facies in altari: Agnos an-
nulos duos immaculatos per singulos dies
super altare jugiter oblationem endelechismi.

Agnum unum offeres mane, & alterum
vespere, & decimam partem simlaginis
mixtam oleo confuso cum quarta parte vini
in agno uno. Et agnum alterum offeres
vespere, juxta sacrificium primum, & juxta
libamen ipsius odorem fragrantia oblationem

Domino. Sacrificium endelechismi in ge-
nerationibus vestras ad ostia tabernaculi testimo-
nii coram Domino, in quibus agnoscat tibi
illic in tantum, ut loquar ad te, ibique or-
dinabo filiis Israel, & sanctificabor in glo-
ria mea, & sanctificatione sanctificabo ten-
torum testimonii. Verum enim verò qua-

nam alia intelligibilis victima endelechismi
[hoc est jugis oblationis] esse potest
logica [hoc est ei, qui sermonis com-
pos est, & fermocinatur] quam sermo
floridior, symbolice dictus agnus, qui
simulatq; illustratur anima offertur, (hæc
enim esse potest matutina endelechismi

victima) & offertur etiam, cum mens
constat versari in rebus diviniotibus. Non
enim potest semper sufficere, ut sit in præ-
stantioribus anima, quamdiu illi contige-
rit, conjunctam esse huic terreno, &
aggravanti corpori. Quod si quaeratur quis,
quid facturus sit sanctus, eo tempore,
quod est inter mane, & vespem, trans-
ferat sermonem ab hisce rebus, quæ ad
cultum Mosaicum pertinent, & deinde
Evangelica potiora sequatur. Ut enim

Legis veteris Sacerdotes principium vi-
ctimarum offerunt endelechismi victi-
mam, ac deinde ante vespertinam victi-
mam endelechismi, cæteras ex Lege (ver-
bi gratia pro delicto, vel pro his quæ
sponte non committuntur, vel pro salu-
te, vel pro precatione, vel pro zeloty-
pia, vel pro sabbato, vel pro novilunio,
& reliquis, quæ longum esset in præsen-
tia recensere) sic etiam nos à sermone
de imagine, qui est Christus, oblationem
facere incipientes, de multis, hisque uti-

lissimis
S 3

E

A *Quare rubra sunt vestimenta tua sicut cal-* I. 83. 2. 3.
castro torcularis pleni uvæ calcata, quando
& respondet, *Calcavi eos*. Vere ob hæc
indiguit, ut lavaret in vino stolam suam, Gen. 49. 11.
& vestimentum suum in sanguine uvæ.
Infirmittates enim nostras cum sumpsisset,
ægritudinesque portasset, totiusq; mun-
di peccatum cum sustulisset, & in tot
beneficia contulisset, fortassis tum Ba-
ptismum accepit quovis alio, qui apud
homines excogitari potest, majorem, de
quo reor, cum dixisse: *Baptismo habeo ba-* Luc. 12. 50
B *pizari, & aliquo modo convinci, donec per-*
fectum fuerit. Ut enim audacius oratio-
nem explorans infem ad ea, quæ pluri-
mi sentiunt, dicant nobis, qui martyrium
ipsius, Baptismum existimant, maximum
esse, supra quem alium excogitare Ba-
ptismum non liceat, cur tandem post hoc
dicat Maræ: *Ne me tangas*: oportebat
enim seipsum magis exhibere tangen-
dum, tanquam qui per mysterium passio-
nis Baptismum sumpsisset perfectum. Sed
quoniam, ut prædiximus, rebus adversus
adversarios prælare gestis, opus habebat
C lavare in vino stolam suam, & in san-
guine uvæ vestimentum suum, ascendit
ad agricolam veræ illius vitis, nempe Pa-
trem, ut illic lotus, postquam ascendisset
in altum, captivata captivitate de-
scenderet, varia ferens charismata, nem-
pe divitis Apostolis linguas veluti igneas,
a quæ etiam ad futuros in omni actione
sanctos Angelos, liberaturos ipsos. Ante
has enim dispensationes, purificati non-
dum cum essent, capaces non erant An-
gelorum ad se adventus, fortassis ne An-
gelis quidem ipsis adesse volentibus his,
qui nondum optime instituti, purificati-
quæ à Jesu fuissent. Solius enim Jesu be-
nignitatis erat cum peccatoribus, & pu-
blicanis manducare, & bibere, atque
suos ipsius pedes præbere lachrymis res-
picientis peccatricis, & ad mortem us-
que pro impiis descendere, non rapinam
arbitrantem se esse æqualem Deo, & Philipp. 2.
inanimentem semetipsum, servi forma
E sumpta. Hæc autem omnia perficiens,
Patris magis voluntatem ipsum traden-
tis pro impiis perficiebat, quam suam
ipsius. Bonus etenim est Pater; Serva-
tor vero imago est bonitatis ipsius; por-
ro toti mundo officia conferens, quo-
niam Deus in Christo mundum sibi ipsi
reconciliat, antea propter malitiam ini-
micum factum, tum via, tum ordine of-
ficia confert his rebus, in quas ipse be-
neficia confert, non subito accipiens
scabellum pedum, nempe inimicos

tolit peccatum mundi, interpretari debeamus mundum spiritualiter esse Ecclesiam (ablatione peccatorum circumclusa in sola Ecclesia.) Quomodo enim quod à discipulo suo in epistola dicitur de Servatore, qui propitiatio est pro peccatis, interpretabimur, sic habens: *Si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem Jesum Christum justum, & ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris tantum, sed etiam pro totius mundi.* Quando quod apud Paulum est, huic reor esse simile, sic habens: *Qui est Servator omnium hominum, maxime fidelium.* Rursus ad hunc locum Heracleon veniens, absque aliqua approbatione, & appositione testimoniorum, enuntiat Johannem tanquam Prophetam dicere, *Agnus Dei*, & ut excellentior, quam Prophetia dicere, *Qui auferit peccatum mundi.* Quorum primum existimat de corpore ejus dici, secundum vero de eo, quod est in corpore, quia agnus imperfectus sit in ovium genere. Atque tale etiam sit corpus comparatione inhabitantis in ipso. Perfectionem vero, inquit, si volebat corpori attribueret, arictem ipsum immolandum dixisset. Sed non arbitror, necessarium esse post tot inquisitiones factas, eadem hoc in loco repetere, contententes contra ea, quæ dixit Heracleon parum docte. Tantum hoc adhuc notetur, quod, ut vix mundus capax illius fuit, qui seipsum inanivit, sic agno, & non aricte opus fuisse ad illius auferendum peccatum.

† κενώσωντα ἑαυτὸν, ἕως ἀμυνε, & ἐκ κενῆς ἐδεήθη, ἵνα δεσθῇ.

λείψασιν οἱ τέμνοι, ἑδωμένον, & ὁ δὲ θεὸς, καὶ ἵνα τὸ

A κόσμῳ, κόσμον νοητέον ὡς πᾶσι δακρυόσιν, περιλαμβανόμενα τὰ ἀρετῶν ἢ ἀμαρτιῶν ἐν μὲν πᾶσι ἐκκλησίᾳ. πῶς ἡ δὲ τὸ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τῶν μαθητῶν εἰρημένον ἀπὸ τοῦ πᾶσι ἱλασμοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν τυχάνοντες διηρησάμεθα ἕως ἔχον. καὶ ἐάν τις ἀμαρτίαν περιέχοντων ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα ἡμεῶν χρεῖσιν δίκαιον, & αὐτοὶ ἱλασμοὶ ἔσονται τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, & περὶ τῶν ἡμετέρων ὁ μόνος, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλων τῶν κόσμων. καὶ τὸ πᾶσι πᾶσι δὲ τῶν νομίζων ἵνα ἀποδοῦναι, ἕως ἔχον. ὅς ἐστι (ὡς πᾶσι πάντων ἀνθρώπων, μάλα πιστῶν. πάλιν ἐν τῇ πᾶσι ὁ ἡγεκλίαν ἡγουμένον, χωρὶς πᾶσι κατασκευῆς, καὶ πᾶσι ἡσέως μαρτυρίαν, δοξαζόμενος) ὅτι τὸ μὲν. ἀμυνός τ' ἦτο, ὡς προφήτης, Φησὶ ἰσαάκ. νῆς τ' δὲ. ὁ αἵρων πᾶσι ἀμαρτιῶν τὸν κόσμον, ὡς ἀποστόλων προφήτης. καὶ ἵνα τὸν μὲν ἀπὸ πρὸς τὸ σώματι αὐτοῦ λέγεσθαι, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τῶν ἐν τῷ σώματι, πᾶσι ἀμυνός ἀπὸ τῶν ἐν τῷ σώματι πᾶσι τὸ εὐαγγελιστῶν αὐτοῦ, τὸ δὲ πᾶσι ἐν τῷ σώματι. Φησὶ * ἰσὶ σώματι. ὅς ἐστι μαρτυρήσας, κερὶν * ἐπὶ αὐτῷ πᾶσι μέλλων ἵνα αὐτῷ ἐκ τῆς ἡγεμονίας ὅτι ἵνα ἀναγκάσει, καὶ πᾶσι ἀμυνός, καὶ μαρτυρήσας * καὶ πᾶσι τὸν πᾶσι, ἀγωνιζομένους πρὸς τὸν ἐν τῷ σώματι πᾶσι ἡγεκλίαν, εἰρημένον. μόνος ὁ ἵνα ὅτι πᾶσι τῶν μαρτυρίαν, ὅτι ὡς πᾶσι μάλιστα ἐχάρεται ἡσέως.

ORIGENIS
COMMENTARIORUM
IN
EVANGELIUM
SECUNDUM JOHANNEM
TOMUS DECIMUS.

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΕΞΗΓΗΤΙΚΩΝ
ΤΟΜΟΣ Ι΄

Ioh. 2. 12.
ἐν seq.

Postea descendit Capharnaum ipse, & mater ejus, & fratres ejus, & discipuli ejus, & ibi manserunt non multis diebus. Inhababat autem Pascha Judeorum, & ascendit Hierosolimam Jesus, & reperit in templo eos, qui vendebant boves, & oves, & columbas, & mensarios sedentes: Cumque fecisset flagellum ex

M. Ἐπὶ τῷ κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν ἀν. τὸν, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, & οἱ ἀδελφοί, καὶ οἱ μαθηταί. & ἐκεῖ ἔμεναν οἱ πολλοὶ ἡμέρας. καὶ ἔρχεται ἡν τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ἱεροσόλυμα ὁ ἰησοῦς. καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν πωλῶντες βοῆς, καὶ πρόβατα, & περὶ τὰς κερματίας καθήμενους, καὶ πωλοῦντας φεγγ.